

РЕШЕНИЕ

№ 534

гр. Русе, 20.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тихомира Г. Казасова

при участието на секретаря Станка Ст. И.ова
като разгледа докладваното от Тихомира Г. Казасова Гражданско дело № 20224520104953 по описа за 2022 година

Р. П. Т. заявява, че на 29.11.2019г. сключил с „Агенция за сигурност, охрана и проучване – ЩИТ“ ЕООД трудов договор №1886, по силата на който изпълнявал длъжността „Сътрудник охрана“ с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 560 лева и 0.6% допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит, платимо до 25-то число на месеца, следващ този, за който е начислено.

Местоработата на ищеца била на територията на Русенски университет „Ангел Кънчев“. Трудовите задължения се осъществявали на дежурства по дванадесет часа. Предвид отпуски и болнични на служителите, официалният график бивал „преработван в т.нар. „работен график“, съобразно който реално се изпълнявали дежурствата. Молителят твърди, че не му е заплащано възнаграждение за нощен труд и труд, положен на официални празници.

На 20.06.2022г. трудовото правоотношение било прекратено със Заповед №1886/03.06.2022г.

Р. Т. пояснява, че работодателят се възползвал от правото си по чл.142 КТ и въвел сумирано изчисляване на работното време, с 3 месечен период на изчисляване. Счита, че ответникът неправилно е изчислявал основното му трудово възнаграждение. При уравниаването през всяко тримесечие не му изплатил основно трудово възнаграждение в следните размери:

- за първото тримесечие на 2020г. – 69.05 лева;
- за второто тримесечие на 2020г. – 69.05 лева;
- за третото тримесечие на 2020г. – 69.05 лева;

за четвъртото тримесечие на 2020г. – 72.88 лева;
за първото тримесечие на 2021г. – 121.50 лева;
за второто тримесечие на 2021г. – 121.50 лева;
за третото тримесечие на 2021г. – 121.50 лева;
за четвъртото тримесечие на 2021г. – 124.35 лева;
за първото тримесечие на 2022г. – 130.39 лева (общо 899.27 лева).

Поддържа, че не са му изплатени допълнителни възнаграждения за положен извънреден труд, нощен труд и труд по време на официални празници, както следва:

за първото тримесечие на 2020г. – 96 часа извънреден труд и 40 часа нощен труд;
за второто тримесечие на 2020г. – 36 часа извънреден труд, 72 часа нощен труд и 12 часа труд по време на официални празници;
за третото тримесечие на 2020г. – 24 часа труд по време на официални празници и 288 часа нощен труд;
за четвъртото тримесечие на 2020г. – 24 часа извънреден труд, 176 часа нощен труд и 24 часа труд по време на официални празници;
за първото тримесечие на 2021г. – 68 часа извънреден труд, 192 часа нощен труд и 12 часа труд по време на официални празници;
за второто тримесечие на 2021г. – 108 часа извънреден труд, 192 часа нощен труд и 24 часа труд по време на официални празници;
за третото тримесечие на 2021г. – 70 часа извънреден труд;
за четвъртото тримесечие на 2021г. – 24 часа извънреден труд, 160 часа нощен труд и 24 часа труд по време на официални празници;
за първото тримесечие на 2022г. – 68 часа извънреден труд, 176 часа нощен труд и 24 часа труд по време на официални празници;
за второто тримесечие на 2022г. – 120 часа нощен труд и 60 часа труд по време на извънредни празници.

Общото неплатено нетно допълнително трудово възнаграждение възлизали на 5225.76 лева.

Предвид забавеното изпълнение счита, че работодателят дължи мораторна лихва върху претендираните суми в общ размер 708.08 лева.

Заявява, че не му е изплатено обезщетение по чл.224 КТ за 1 ден неползван платен годишен отпуск в размер на 34.04 лева.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди „Агенция за сигурност, охрана и проучване – ЩИТ“ ЕООД, ЕИК 200307318 със седалище и адрес на управление: гр.Русе, бул.“Съединение“№25, партер, представлявано от управителя К.С. Т. да му заплати сумите:

899.27 лева – нетен размер на дължими основни трудови възнаграждения за периода м.януари 2020г. – м.март 2022г.;

5225.76 лева – нетен размер на дължими допълнителни трудови възнаграждения за периода м.януари 2020г. – м.юни 2022г.;

708.08 лева – мораторна лихва върху главниците за периода от падежа на всяко задължение до 28.09.2022г.;

34.04 лева – обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 28.09.2022г. до окончателното им изплащане.

Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът – „Агенция за сигурност, охрана и проучване - ЩИТ“ ЕООД е депозирал отговор на исковата молба, в който излага доводи досежно неоснователността на ищцовите претенции.

Оспорва претенциите по основание и размер.

Заявява, че с ПВТР е определен тримесечен период на установеното сумирано отчитане на работното време, като пояснява, че в края на съответния период при констатиране повече от отработените часове, за които е установено сумирано изчисляване на работното време, следвало да отчете извънреден труд, възнаграждението за което се изплащало с трудовото възнаграждение за последния месец от съответното тримесечие. При сумирано изчисляване на работното време, работните дни се определяли по утвърден поименен график и в този случай, трудът, положен по график в празнични, почивни и неприсъствени дни не се считал за извънреден труд. При изготвяне графика за нощните смени сборът от работните часове по графика на работника се изчислявал след превръщане на нощните часове в дневни с коефициент по чл.9, ал.2 от Наредба за структура и организация на работната заплата.

Ответникът твърди, че своевременно е изплащал дължимото на ищеца трудово възнаграждение. Поддържа, че обезщетението по чл.224 КТ е недължимо, тъй като е изплатено при прекратяване на трудовото правоотношение.

Съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимия закон, съдът прие за установено от фактическа страна, следното:

Страните по делото са били обвързани от трудово правоотношение основано на договор №1886/29.11.2019г., по силата на който Р. П. Т. изпълнявал в „Агенция за сигурност, охрана и проучване – ЩИТ“ ЕООД длъжността „Сътрудник охрана“ с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 560 лева и 0.6% допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит, платимо до 25-то число на месеца, следващ този, за който е начислено. В периода 30.12.2019г. – 31.03.2022г. основното трудово възнаграждение на ищеца е увеличавано съобразно размера на минималната за страната работна заплата.

Трудовото правоотношение е прекратено със заповед №1886/03.06.2022г. на основание чл.326, ал.1 КТ (с предизвестие от страна на работника), считано от 04.06.2022г. В заповедта са визирани дължимите на служителя обезщетения по чл.224 КТ.

Ответникът представя трудовото досие на ищеца, ведно графици за дежурства и списък на служителите, запознати с графика за всеки месец от процесния период.

Според Правилник за вътрешния трудов ред, във фирмата е въведено сумарно отчитане на работното време, което се извършва за период от три месеца. Работата при условията на сумарно отчитане на работното време се следвало да се осъществява по разработени графици. Максималната продължителност на работната смята при сумирано

отчитане на работното време можела да бъде 12 часа.

Ищецът също прилага графици за дежурства.

С показанията на Костадин Ганев Неделчев се установява, че изготвеният от работодателя график за съответния месец търпял промени в зависимост от реално отработеното време. Свидетелят пояснява, че честите изменения на основния график се налагали поради внезапно заболяване или непредвидено отсъствие на служител. В тези случаи колегите поемали неговото дежурство и тези промени се отразявали в т.нар. работен график. След като на свидетеля бяха предявени представените от страните графици, същият обясни, че тези приложени от ищеца са „работни графици“, а останалите – „основни графици“.

С оглед установяване претенциите по размер е възложена и приета, неоспорена от страните съдебно – счетоводна експертиза, чието заключение съдът цени като пълно, ясно, всестранно и компетентно. Вещото лице е установила, че brutният размер на неизплатената част от обезщетението за 1 ден неизползван платен годишен отпуск е в размер на 37.82 лева, а нетният размер – 34.04 лева. Констатирано е, че за процесния период работодателят е изплатил на служителя основното трудово възнаграждение. Експертът е изчислил в два варианта размера на неизплатените, дължими на ищеца допълнителни трудови възнаграждения:

1. Съобразно работните графици за дежурства:

- *допълнително възнаграждение за положен 216 часа труд по време на официални празници:*

- 1749.49 лева (брутен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. - 200.58 лева;

- 1357.96 лева (нетен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. - 155.61 лева;

- *допълнително възнаграждение за положен 1352 часа нощен труд:*

- 963.84 лева (брутен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. – 103.21 лева;

- 747.94 лева (нетен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. – 80.07 лева;

- *допълнително възнаграждение за положен 730 часа извънреден труд:*

- 4215 лева (брутен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. – 577.75 лева;

- 3270.85 лева (нетен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. – 448.34 лева;

2. Съобразно официалните графици за дежурства:

- *допълнително възнаграждение за положен 216 часа труд по време на официални празници:*

- 1749.49 лева (брутен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. - 200.58 лева;

- 1357.96 лева (нетен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. - 155.61 лева;

- *допълнително възнаграждение за положен 1120 часа нощен труд:*

- 815.28 лева (брутен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. – 90.44 лева;

- 632.66 лева (нетен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. – 70.22 лева;

- *допълнително възнаграждение за положен 390 часа извънреден труд:*

- 2255.49 лева (брутен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. – 309.13 лева;

- 1750.27 лева (нетен размер) и лихва за забава до 28.09.2022г. – 239.96 лева.

В хода на производството е допуснато изменение на претенциите, съобразно

заклучението на вещото лице, а искът за заплащане сумата 899.27 лева – нетен размер на дължими основни трудови възнаграждения за периода м.януари 2020г. – м.март 2022г. е оттеглен и производството в тази част е прекратено.

Установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Предвид изложените в исковата молба обстоятелства и формулиран петитум съдът приема, че е сезиран с претенции за заплащане допълнително възнаграждение за положен труд по време на официални празници, нощен и извънреден труд; обезщетение по чл.224 от КТ и акцесорни претенции с правно основание чл.86 от ЗЗД.

По иска за заплащане допълнително възнаграждение за положен труд по време на официални празници, нощен и извънреден труд:

Не се спори, че в периода 30.12.2019г. – 04.06.2022г. страните по делото са били обвързани от трудово правоотношение, основано на Договор №1886/29.11.2019г., по силата на който Р. П. Т. изпълнявал в „Агенция за сигурност, охрана и проучване – ЩИТ“ ЕООД длъжността „Сътрудник охрана“.

Съобразно разпоредбата на чл.142 КТ, работодателят въвел сумирано изчисляване на работното време за определен период – 3 месеца и на основание чл.9а от Наредба за работното време, почивките и отпуските изготвял поименни графици за работата в периода, за който е установено сумираното изчисляване.

Съгласно чл.136 КТ нормалната продължителност на работната седмица е 5 дни, с 40-часово седмично работно време и 8-часово работно време през деня. Нормалната продължителност на седмичното работно време през нощта при 5-дневна работна седмица е до 35 часа и 7 часа за нощна смяна. Нормалната продължителност на работното време не може да бъде удължавана, освен в случаите и по реда, предвиден в КТ.

В чл.142, ал.6 КТ е уредено изрично, че при сумирано изчисляване на работното време, максималната продължителност на работна смяна може да бъде до 12 часа, а продължителността на работната седмица – до 56 часа. Това отклонение от нормалната продължителност на работното време е предвидено с оглед възможността до края на отчетния период по-голямата натовареност да се компенсира с почивки и така да се постигне определената в чл.136 КТ нормална продължителност на работното време.

Страните не спорят, че при такива фактически условия Р. Т. е полагал труд през релевантния за спора период. От трудовия договор също е видно, че работодателят е въвел сумиране на времето. Полагането на труд от охранителите по този начин е било организирано от работодателя чрез графици на смените и тези действия сочат на съгласие с полагания нощен труд с извънредна продължителност и извънреден труд в празнични и почивни дни.

Спорен е въпросът дали допълнителното възнаграждение следва да се изчисли на база „основните графици“ или въз основа „работните графици“. Предвид данните, изнесени от св.Костадин Неделчев съдът счита, че допълнителното възнаграждение следва да бъде определено като се съобрази реално положения от ищеца труд, обективизиран в „работния график“. Това е така, защото при изготвяне на „основния график“ не може да се предвиди дали ще се наложи на някой от служителите да отсъства и за колко време. Действително

отработените часове, получени над определената норма (след превръщането на нощните часове в дневни), се отчитат по реда на чл.149 КТ в специална книга. Непредставянето или липсата ѝ у работодателя, не може да се приеме за основание за неизплащане възнаграждение по чл.150 КТ, щом такъв труд фактически е положен. Понятието „извънреден труд“ е легално дефинирано в чл.143 КТ – трудът, който се полага по разпореждане или със знанието и без противопоставянето на работодателя или на съответния ръководител извън установеното работно време. При сумираното изчисляване на работното време, щом продължителността на работното време надвишава нормалната, не е била компенсирана с почивки в края на отчетния период, налице е извънреден труд, който подлежи на заплащане, съобразно разпоредбата на чл.262, ал.1, т.4 КТ, ако не е уговорен по-висок размер между страните.

Предвид горното, съдът намира за установено, че ищецът е полагал нощен труд, труд през почивните дни и дните на официални празници, така, както е отразено в представените от него „работни графици“. Поради това и съобразявайки т.3 от заключението на вещото лице, претенциите като основателни следва да бъдат уважени изцяло в размер на: 5376.75 лева – нетен размер на допълнително възнаграждение за положен труд по време на официални празници, нощен труд и извънреден труд и 684.02 лева – мораторна лихва за периода от падежа на всяко задължение до 28.09.2022г.

По иска с правно основание чл.224, ал.1 КТ:

При прекратяване на трудовото правоотношение за работника/служителя възниква правото да претендира парично обезщетение за неизползвания от него платен годишен отпуск. От заключението на приетата по делото експертиза е видно, че работодателят не е изплатил на ищеца дължимото обезщетение за 1 ден неползван платен годишен отпуск, поради което претенцията за заплащане сумата 34.04 лева (нетен размер), като основателна следва да бъде уважена.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на основание чл.78, ал.1 ГПК в тежест на ответника са направените от ищеца разноски в размер на 800 лева – възнаграждение за процесуално представителство.

С оглед разпоредбата на чл.78, ал.6 ГПК, ответникът следва да заплати по сметка на РРС държавна такса в размер на 315.07 лева и 200 лева – възнаграждение на вещо лице.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Агенция за сигурност, охрана и проучване – ЩИТ“ ЕООД, ЕИК 200307318 със седалище и адрес на управление: гр.Русе, бул.“Съединение“№25, партер, представлявано от управителя К.С. Т. да заплати на *Р. П. Т.*, ЕГН ***** с адрес: гр.Русе, ул.“Л.“№3, бл.“О.“, вх....., ет.....сумите:

5376.75 лева – нетен размер на дължими допълнителни трудови възнаграждения за периода м.януари 2020г. – м.юни 2022г. за положен 216 часа труд по време на официални

празници, 1352 часа нощен труд и 730 часа извънреден труд;

684.02 лева – мораторна лихва за периода от падежа на всяко задължение до 28.09.2022г.;

34.04 лева – нетен размер на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 28.09.2022г. до окончателното им изплащане;

800 лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА *Агенция за сигурност, охрана и проучване – ЩИТ“ ЕООД*, ЕИК 200307318 да заплати по сметка на РРС сумите: 315.07 лева – държавна такса и 200 лева – възнаграждение на вещо лице.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____